

7. uskrsna nedjelja C

Gospodine Isuse, primi Duh moj! (Dj 7,59)

Prvo čitanje

Djela apostolska 7,55-60

U one dane: Stjepan, pun Duha Svetoga, uprije pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu pa reče: "Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovječjega gdje stoji zdesna Bogu." Vičući iza glasa, oni zatisnuše uši i navališe jednodušno na njega. Izbaciše ga iz grada pa ga kamenovahu. Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se zvao Savao. I dok su ga kamenovali, Stjepan je zazivao: "Gospodine Isuse, primi duh moj!" Onda se baci na koljena i povika iza glasa: "Gospodine ne uzmi im ovo za grijeh!" Kada to reče, usnu.

Drugo čitanje

Otkrivenje 22,12-14.16-17.20

Ja, Ivan, začujem glas koji mi govoraše: "Evo, dolazim ubrzo i plaća moja sa mnom je: naplatit ću svakomu prema djelu njegovu! Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak! Blago onima koji peru haljine svoje: imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti u grad! Ja, Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica." I Duh i Zaručnica govore: "Dođi!" I tko ovo čuje, neka rekne: "Dođi!" Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava. Svjedok za sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo!" Amen! Dođi, Gospodine Isuse!

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i pomoli se: " Oče sveti ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.

Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.

Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao. I njima sam očitovao tvoje ime i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima. "

Za razmišljanje

Kršćanska vjera stoji i pada s porukom Uskrsnuća. Temelj naše vjere je radosna vijest da je Isus nadvladao smrt. Vidi li se ta radost na nama? Nisu li naši pogledi neotkupljeni, "neuskrsni"? Pogledajmo u ogledalo, promatrajmo lica ljudi koji danas s nama izlaze iz crkve. Osim toga: imamo li uopće pravo na radost naočigled svakodnevnog iskustva patnje, boli, mržnje, jada i nepravde? Današnja čitanja odražuju sva tri naša ljudska iskustva: sve osobe koje se pojavljuju nalaze se u mučnim situacijama. Stjepan stoji pred svojim mučeništvom (prvo čitanje); Ivan, sastavljač Otkrivenja, mora hrabriti svoju pritisnutu i progonjenu zajednicu (drugo čitanje) i evanđelist Ivan izvještava o Isusu i njegovom oproštajnom govoru neposredno prije njegove smrti (Evandjelje). Iako sve tri situacije odražavaju situaciju smrtnog straha, svugdje se govori o Božjem veličanstvu. Odakle ti patnici crpe svoje povjerenje? Zašto ih uskrsna radost ne prolazi? Uskrs ne uklanja patnju iz svijeta. Uskrsni navještaj je poruka o Uskrsnuću Raspetoga. Patnja i križ se ne potiskuju niti ukidaju, ali to nije kraj. To utješno obećanje je posebno važno u onim prilikama našega života, u kojima naša "budućnost" zbog iskustva patnje nije više sama po sebi jasna. Samo onaj tko prođe kroz patnju može doživjeti i radost obećanog spasenja. Poruka, dakle, o Uskrsnuću Raspetoga jest obećanje budućnosti pune nade. Slava koju je Bog Otac dao Isusu obećana je i nama. Mi još nemamo potpunog udjela u njoj, ali imamo obećanje i smijemo je već sada djelomično iskusiti, prije svega tamo gdje smo jedno u sebi samima i u zajednici. Onda kad smo jedno, svijet će po nama doživjeti ljubav Božju i poslanje Kristovo.